

12974

పియవతి పెంకమిక్వర కళాశిక్ష

మంసుపల్లె కనకాచలకవిజ్ఞానము.

మొదటిపూర్వ 500

శ్రీకామశం

మొక్కపాముద్రాక్షరకాలయంను
ముద్రింపఁబడియె.

right Registered

కల 11-11-11

PRINTED AT THE
Rama Krishna Printing Works
CHICAGO, ILL.

తొలిపలుకు.

—•••—

శ్రీ వెంకటేశ్వరశతగీతియను నీచిన్ని పోతము నతి
భక్తిశ్రద్ధలతో నేమాత్ర మక్షరజ్ఞానముగల శ్రీ పు
రుషాదులకును సులభముగ బోధపడునట్లు వ్రాసెతిని.
ఇప్పటికాలమందుఁ గవులఁ నాడరించువా రల్పసం
ఖ్యాకులయినందున త్వరితగతినముద్రింపఁగలుగు శ్రవకా
శముఁ జాలక రెండువత్సరములీ పోత మొకమూల
బండి నేటికి బూరిజగ్రామనివాసులును, ధనాధ్యులును
వై శ్యకులసంజాతులును, హకుఁబరమమిత్రులునునగు-

నీ. వయసుగందున పిన్నవాడయ్య బుద్ధిసా

బెద్దవానియెను పేరువడసి

ఆడితప్పుట యిండుకంతయు నెరుగక

న్యాయవాద యనెను ఖ్యాతిఁగాంచి

అర్ధసంతతికి నత్యానందమునుగూర్చు

వితరణగుణుడని పేరునొంది

శవులభూసురులను గాయకులంగని

వినయంబుఁజూపుచు ఘనతఁజెంది

గీ. యపసినాముశైట్టి వంశాభిచందు
 డైన యప్పలనరసింహ నూత్మచలరి
 భక్తవరులను సంతోషపరుపనెంచి
 యచ్చవేయించెదీని నశ్శృధికభక్తి.

గీ. ఇట్టిభక్తున కలమెకటేశ్వరుండు
 అపని నాయరాలోగ్య వంశాభివృద్ధు
 లొసగి, సిరులచే మిగుల చెన్నొందజేసి
 కరుణతోడుత స్వదా కాచుఁగాక.

పాఠకమహాశయు లిందలి నెరసులం బాటింపక
 యాపరాత్పరుని నామసుధాఃసముం శోలి తాము త
 రించి సన్నదరింపజేయఁ గోరుచున్నవాడను.

ఇట్లు,

పురుషోత్తిపురం. }
 1-6-1931

సర్వసజ్జనవిధేయుడు,
 గ్రంథకర్త.

తిరుపతి వెంకటేశ్వర శతగీతి.

- గీ. శ్రీ తిరుపతిగిరినిలయ ప్రీతితోడ
 నిన్నుఁగొనియాడఁబూనితి నేర్పుకొలది
 తప్పలుండినఁ గాపాడు దయదలంచి
 విమలసత్కితి! వెంకటరమణమూతి! 1
- భక్తినిపై ని ధరణిభవంబుతోడఁ
 బుట్టవలెఁగాని బోధించ నెట్టులొను
 యెంతబోధించినను మూర్ఖుడెరుగఁగలడె
 విమలసత్కితి! వెంకటరమణమూతి! 2
- రాముడనుచును శివుడంచు బ్రహ్మయనుచు
 వేరువేరుగభావించు భేదముంచి
 సర్వమునునీవెయనకు పాపంపడిలచు
 విమలసత్కితి! వెంకటరమణమూతి! 3
- ఉదయమున బ్రహ్మ మధ్యాహ్నమునను శూలి
 లరయవిష్ణువుసాయాహ్నమందుఁ నగుచు
 మూడుమూర్తుల వెల్గొందు వాడవీవె
 విమలసత్కితి! వెంకటరమణమూతి! 4

ఓందుననులేవు యందున నుందువనుచు

బలుకుటదియొకవేరిడి పలుకుగాడె?

సర్వమయుడవు నిన్నెంచ సాధ్యమగునె?

విమలసత్కీర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 5

సారమించుక సంసార సాగరమున

గలదె? యోచింపనజ్ఞానికానలేక

నందులోఁగొట్టుకొనుచుండు ననుదినంబు

విమలసత్కీర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 6

ధనముపొచ్చుగఁ గలవాడు ధరణిలోన

నదియెశాశ్వతమనుకొని యహరహంబు

దానిఁగాచుకయుండు నజ్ఞానియగుచు

విమలసత్కీర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 7

కోరిలేదయ్య ధనమును, కోరిలేదు

కనకభూషణములు, గోరితినినయముగఁ

నీదుదర్శనమునుగాన నదియొసంగు

విమలసత్కీర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 8

అరియధనికుడు ధార్మికుడగుటయరుదు

ధనములేనట్టియాతఁడు దాతయగును

చిత్రములునీమనస్వస్థినిఁ జెప్పనగునె
విమలసత్కీర్తి! వెంకటరమణమూర్తి 9

ధనముధాన్యంబు మణులు కాంచనములేల?
భూషణంబులు కాంతలు భూములేల?
ధరణిలోజ్ఞాని వీనిని సరకుఁగొనునె?
విమలసత్కీర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 10

సౌధముననున్న బంధుల సరసనున్న
సంద్రముచదాగియుండిన నింద్రుకై న
కప్టసుఖములురాకున్నె కదిసిచూడ
విమలసత్కీర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 11

గుడిసెనుండినపాంధుడై నడచుచున్న
ధనికుడై నను మరియు నిర్ధనుడైయుచు
నీకుభేదంబుకలదెయో నిరుపమాంగ
విమలసత్కీర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 12

సర్వమును నీవెయనుచును నుర్వీయందు
జ్ఞానియగువాడు నిన్నెఘ్న సంస్తుతించు
అజ్ఞుడెఘ్నుడై న నీశకినరయగలడె
విమలసత్కీర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 13

యింద్రజాలక పెద్దవంచెంచవచ్చు
విమలనత్కిరి! వెంకటరమణమూర్తి! 22

పాపివీడని నన్నెంచి పరమపురుష
బ్రోవకుండిన నదిచెల్లబోదుసుమ్ము
అదియెనీయాహయైనచో నవనినీకు
పాపనాశనుడనుసేరు పాడిగాదు
విమలనత్కిరి! వెంకటరమణమూర్తి! 23

కన్నులకుఁ గానబడివయ్య కన్నతండ్రి
మాటిమాటికి నిన్వేడ మరియొకింత
యెత్తిగల్గెడికొండల నెక్కెదేమొ
విమలనత్కిరి! వెంకటరమణమూర్తి! 24

నిండయేజేసి నీచదార్పిందములకు
ఎందనముసేయకుండెడి వామఁగలడె
నిందితునకై న ధరణిననిందితునకు
నైననొకరీతిఁజూడవే యఘవినాశ
విమలనత్కిరి! వెంకటరమణమూర్తి! 25
తండ్రివనినిన్నవేడిన దయయొకింత
చూపరాదయ్య కష్టముల్ బాపరాద

నీదుపనికాదె యయ్యది నీతికాదె
విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 26

ఔర! జీవులసృష్టించి బీరకాయ
పీచువలెఁ జిక్కువిడరాని పెక్కుబంధ
నముల మరలదగుల్పుట నయముగాఁదు
విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 27

భక్తిచేతనా లేక కాపట్యముననా
నిన్న శరణనివేడిన మున్నవారి
నాదరించుటనీకది న్యాయమగును
విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 28

నీవెసృష్టించి మరలను నీవెవారి
బాధసేయంగఁ జూతువే పాపనాశ!
చెట్టుకాయలు బరువొనె చెట్టుచకును
విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 29

తప్పఁజేసినదిద్దుట తగవుగాని
ముప్పలంబెట్టఁజూచుట యొప్పెనీకు?
నీవెరుంగనిన్యాయ మింకేమికలదు
విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 30

సాధనముచేత జ్ఞానము బోధజేసి
 ప్రజలగాపాడుటయెనీకుఁ బాసిగాని
 వారిబాధింపనీకున్న పృజ్ఞయేది?
 విమలసత్కీర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 31
 వినుతులొసరింతు కరుణించు వేడ్కతోడ
 భజనజేసెదనాదగు భవముఁబాపు
 మమరసేవిత! కీర్తింతు ననవరతము
 విమలసత్కీర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 32
 మమ్ముక్త్యపజూచి నీదువరమ్ములిమ్ము
 సర్వజనరక్ష బిరుదమ్ము స్థానకమ్ము
 గాగనమయము వేవేగఁ గావరమ్ము
 విమలసత్కీర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 33
 లలిత మృదుపాదపద్మమ్ములకును మొక్కి
 నిన్నుభజయింతునాదగు నేర్పుకొలది
 అఘములంబాపి కాపాడు మహారహంబు
 విమలసత్కీర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 34
 గుణముసారించి యలనాడు గోర్కెమెరయ
 క్రూరదానవిదాటకీఁ గూల్చి, మునుల

- బ్రోచినట్లుల మాచాపపుంజములను
 పారఁదోలియుమమ్ముఁ గాచాడరమ్ము
 విమలసత్కిరి! వెంకటరమణమూర్తిఁ; 35
 సద్గుణాకర! నన్నోవ జాలమేల
 యెంతవేడిన కరుణించ వేమిసేతు;
 నింతనిర్దయమానుట దేమిసీతి;
 విమలసత్కిరి! వెంకటరమణమూర్తి! 36
 కీర్తిఁగడియింది దిశలవిప్పుర్తిఁజేయ
 వలయుననిన దీనులబోని వలయుచట్టి
 దీనజనసమూహంబున నేనొకండ
 విమలసత్కిరి! వెంకటరమణమూర్తి! 37
 వెంకటరమణయచుచును వేడ్కతోడ
 నిన్నునొకసారి స్మరియింప నెన్నరాని
 సుఖములనుబొందఁజెప్పిమ? చోద్యముగను
 విమలసత్కిరి! వెంకటరమణమూర్తి! 38
 కలుషవిద్వంస! సద్గుణగణధూరీణ!
 ఆరరక్షక! విశ్వేశ! యఘవినాశ!
 భక్తపరిపోష! శ్రీతిరుపతిగిరిశ!

- విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 39
 జీవకోటినిధరణిలోఁ సృష్టిజేసి
 నీవెమరణంబుఁ గల్పించుటేమిసీతి
 చాలనేసినవృక్షంబు నరకునెవడు?
 విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 40
 బహుళముగజీవరాసుల వసుధలోన
 సృష్టియొసరించి పోషింప కష్టమేల?
 తొలుతసృష్టినె తగ్గివఁ దలపరాడె?
 విమలసత్కిర్తి వెంకటరమణమూర్తి 41
 హరిహరీ! యెంతఘోరమీ యననిలోనఁ
 గమపునిండుగఁగూడును గలుగువారు
 పై శూనాశపలోబడి సతముద్రవ్య
 మందురేగాని నిర్దలప గాత్రలోన
 విమలసత్కిర్తి వెంకటరమణమూర్తి 42
 నీవుగాకున్న నెవరు సన్పూర్ణగలరు
 ఓడయానిధి! నాకీక నుర్విలోన
 భవములేకున్నఁగాఁడఁ బ్రస్తుతింతు
 విమలసత్కిర్తి వెంకటరమణమూర్తి 43

అలియంచును సుతులంచు పనవరశముఁ

నాశఁగల్పించి మోహవారాఁగిలోన

నన్నుఁబడఁద్రోసి యుంచుట న్యాయమయ్య

విమలసత్కిర్తి వెంకటరమణమూర్తి 44

కలిమియేటికి? యద్దానిఁ గాచుకొనుచుఁ

బరితపించుటకంటెను పరిగనాను

ధలణిలోపల మోక్షసాధనమె కలిమి

విమలసత్కిర్తి వెంకటరమణమూర్తి 45

పుట్టినప్పుడు నొకనూలిపోగుఁనై న

నెట్లుతేలెడొయట్లులే యీల్లువేళఁ

నొక్కకాసై నఁ గొనిపోవడొక్కడై న

విమలసత్కిర్తి వెంకటరమణమూర్తి 46

అలిపుత్రిలుబంధువు లాదిగాను

నెందరున్నను మృత్యువుఁ జెందకుండఁ

గావఁగలకొక్కొ యెప్పుడై న జీవితను

విమలసత్కిర్తి వెంకటరమణమూర్తి 47

ధనముఁగలవారిచెంతను దాశ్యవృత్తి

మనుటకంటెలు నిశ్చలమనసుతోడ

పిన్నభాగ్యనించునానని కెన్నిదైన
 కలతికల్లునె యుసురు లన్నింతవరకు
 విమలసత్కీర్తి వెంకటరమణమూర్తి 48

కట్టెతోగిరమొకనికీక బెట్టలేదు
 మేలకై ఎనునొకకాసు నీయలేదు
 అగునెఱజ్జసార్థక మవనిలోన
 విమలసత్కీర్తి వెంకటరమణమూర్తి 49

క్రిందుమీరుచు గానకఁ గెలిపిమచు
 సాధులను విప్రనరులను బాధనేయు
 చారిదండించి నీకున్న ఎ్రిజ్ఞానాపు
 విమలసత్కీర్తి వెంకటరమణమూర్తి 50

బ్యాములొక చూవ్వనావస్థచే
 నిదురచేసిను, జీవనియతికొరకు
 నాయువంతయు వ్యర్థమై యరుగుచుండె
 నెపుమభజియుందు జీవి నిన్నిలనుచెపుమ
 విమలసత్కీర్తి వెంకటరమణమూర్తి 51

ధనము, భూషలు, నాలి, చూవ్వనము, సుతులు
 బంధుజనములు, మిత్రులు, వసుధలోన

సతమూలనియెంచునాతడు జనుడుగాడె?

విమలసత్కిర్తి వెంకటరమణమూర్తి 52

మాయనాపయిఁగప్పక మాయకుడను

సర్వభంబునుఁజూపు మో సదయహృదయ!

తప్పదారులనడిపింపఁ దగవుఁగాదు

విమలసత్కిర్తి వెంకటరమణమూర్తి 53

జారులును, చోరులును, దురాచారులయ

ద్రాగిబోతులు, ప్రబలిరీ భరణిలోన

భక్తజనులకుఁ దావుఁగప్పట్టబోను

విమలసత్కిర్తి వెంకటరమణమూర్తి 54

ఉదరపోషణకొరకు నీయుచ్చిలోనఁ

గపటదాసులు ప్రబలిరీ కాలమునను

ఘనులన్నెంగఁ నవశమై కాంబడియె

విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 55

వ్యాయమనునది యడవులకరిగెనేమొ!

అందరిని యాశ్రయించె సన్న్యాసమకట!

యెరిగియెరుగనియటులుంటి వేమిచెపుమ!

విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 56

నూటికొక్కండొక్కేక నిన్నూటికొకడొ
భక్తుడుండుట యరుదయ్యె సరమపురుష
యెంతమార్పయ్యెఁ గలియుగమితలోనె
విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 57

మనవివినుసుయ్య రావయ్య కనికరమున
బోవుమోయయ్య మాకాప పుంజములను
సున్నఁగాజేయప్రేవయ్య? సుగుణరాను!
విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 58

శరణుశరణంటి నావగుమరితములను
బొపుమంటిని సగుమోము జూపుమంటి
నదియెచ్చాంటి వేరేను యడుగనంటి
విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 59

నీవెదిక్కంటి నీనడఁ గాపుమంటి
నితరజేజేల గొల్వక నిలనునిన్నె
నమ్మియుంటినినామాట నమ్ముమంటి
విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 60

దై వములుపెక్కుగలవొక్కొ? ధరణిలోన
నామభేదంబుచేత సనాతనంబు

సత్యమూరయలేకను సంశయింతు
విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 61

నిరతముచునిన్ను భజించి నెగడుదుండు
సన్నునీందుగ్రిలకై న సశక్యమై
సేదునిజహాసవర్షన మీధతిత్రిఁ

బాహుచేతిస్కులనీఁజూడఁ బ్రాప్తమగునె
విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 62

ఆదినుభ్యాంతములులేని యచలుడవును
'నామహాపంబులునులేని నాధుడవును
నయిననునజ్జలేగతి నరయగలరు
విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 63

నంగరంబున రాక్షససమితి నెల్లఁ
'గూల్చిమునులను వేల్పులఁ గోర్కె మెరయఁ
బోచియుండిన శ్రీరామమూర్తిపీఠే
విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 64

ముదిమిచేతను నొకమూల మూలునపుడు
నినుదలంచగలేనేమొ యనుచునిపుడె
భజనజేయుచునున్నాడఁ భక్తిమెరయ

విమలసత్కీర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 65

కఫము వాతము పై త్య్రోగములచేత
బాధపడువేళఁ దలతునో బాధవేళఁ
దలపలేనేమొ యిపుడెనిన్దొలుచుచుంటి
విమలసత్కీర్తి వెంకటరమణమూర్తి 66

దుష్కృతంబుఁ గొనర్యెడి దుష్టజనులు
నిన్ను-దలపట్ట నూచునే? యెన్నడై న
లెకలెద్రాకువలయునే పాలముచింతి
విమలసత్కీర్తి వెంకటరమణమూర్తి 67

అలితోడినుపోరాట సూడియాడి
విసివేసారి పొట్టకై నేసమూరు
కపటదాసులుయెందరో కలరుధరణి
విమలసత్కీర్తి వెంకటరమణమూర్తి 68

కామకోరిధాది శత్రువర్గమునుద్యోచి
వరిలుభక్తులు గలరిల సరుదుగాను
లేకయుండిననిలచునే లోకమిటుల
విమలసత్కీర్తి వెంకటరమణమూర్తి 69

కలియుగంబున స్మరణచేఁ గలుగుముక్తి

య నెఱునారోక్య క్రి దలపెట్టి యనుదినంబు

నిన్నుభజించుచున్నాడఁ గన్నతంజ్ఞి

విమలసత్కిరి! వెంకటరమణమూర్తి!

70

మాలవాడెవఁడో యెరుగంగజాలలేక

పంచముని దూరముగనుండ వలయునంచు

శాసనముఁజేసి ముట్టగ సంశయింతు

పంచమునియందు నీవువర్తింపలేదో?

విమలసత్కిరి! వెంకటరమణమూర్తి!

71

స్వమతకర్మనుమానుక వరలువాఁడు

కర్మభండాలుడనదగు గానవాని

కంటె పంచముడెంతయు ఘనుఁడఁగాడో?

విమలసత్కిరి! వెంకటరమణమూర్తి!

72

నేనుయనువాడెవఁడో? యీనేలయందు

నాదియను వస్తువెయ్యదో? వేదవిదులు

నై నఁజెప్పగనేర్తురే యఘవినాశ

విమలసత్కిరి! వెంకటరమణమూర్తి!

73

కనులుగల్గియునేమియుఁ గానలేక

తెలివిగల్గియునినుచుండఁ జెలియలేక

మనుచున్నారు మనుజులీ వసుధలోన
విమలసత్కిరి! వెంకటరమణమూర్తి; 74

జననమందినయంచుకు సఫలమేమొ
తెలియలేకను వేసవేల్లరు ధరణి
నట్టివారికి గతియేమి యభివీధి?
విమలసత్కిరి! వెంకటరమణమూర్తి! 75

తన్నగనినట్టితల్లియుఁ దండ్రిచనిన
నదియెత్తాక్కాణునుగొని యవనిలోన
తనువున స్థిరమనఁచును దలచరేమొ?
ఇంతెకంటెను యజ్ఞానమింకఁగలదె
విమలసత్కిరి! వెంకటరమణమూర్తి! 76

కర్మశమునఁ గలిగిన కష్టసుఖము
లనుభవింపకతప్పనే యజ్ఞానకై న
శీఘ్రకై నను నలపార్వతీశుకై న
విమలసత్కిరి! వెంకటరమణమూర్తి! 77

కామక్రోధాది శత్రుషట్కమునుద్యంచి
యీషణంబులమూడింటి నేవగించి
నినుభజించినయాతడే మనుజుడగును

విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 78

భక్తవరులనుగారాడు వాడననుచు
కష్టములఁబాపజాలిన ఘనుడననుచు
వేడుకొంటినినీవునా వేల్పువనుచు

విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 79

ఎటులనుఁగియుంపఁజేతువో యిలనుచన్న
భారమంతయు నీపయి వైచినాడఁ
నిద్దినీకొకభారము చెంచబోను

విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 80

ఓయిశ్రీ వెంకటేశ్వరా! ఓయిదేవ!
యనుచునేబిల్చునపుడు నీవాదరమున
భయములేదను నీమారు పలుకువాలు

విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 81

అరయరోగికి నీనామకూషధంబు
ఆయురారోగ్య మభివృద్ధి దాయకంబు
కడుసమూల్యంబు పరమసౌఖ్యప్రదంబు

విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి 82

బ్రతికియుండినయన్నాళ్ళు వాసుదేవ

సన్నగరుణించి సతమునిన్ సన్నతించు

నటులొనర్పము ధరశినాకదియెచాలు

విమలసత్కిర్తి వెంకటరమణమూర్తి 83

వజ్రమునుగోయ వజ్రమే వసుధతగును

అటాలెసేమాయదొలగింప నార్యవినుత

నీదునామంబుగాక యింకేదితిగును

విమలసత్కిర్తి వెంకటరమణమూర్తి 84

పచ్చవిల్లునిల్లి సజ్జనుండ

విత్తమిడినీకుసంతోష పెట్టుటరయ

గడలికట్టునొసంగెను కరణిగాదె

విమలసత్కిర్తి వెంకటరమణమూర్తి 85

అమరులను విడికెడునగ నాకుచేలు

నతులమోదంబుతోడ నీవాదరించి

సిరియుసంపదలొసగి రక్షింపలేదె?

విమలసత్కిర్తి వెంకటరమణమూర్తి 86

సర్వమునుసృష్టియొనరించి యుర్విలోన

మాకునీవీయ మేమేమి నీకొసంగ

గీలము యాయగలము నమస్కారమొకటె

- విమలసత్కిర్తి వెంకటరమణమూర్తి 87
 కేశవా! నీదుచరితంబు కీర్తనీయ
 మంబుధిసమంబు భక్తకర్ణామృతంబు
 జగతిసరయంగ నిహపరసాధనంబు
- విమలసత్కిర్తి వెంకటరమణమూర్తి 88
 శరణునారాయణాయని సమస్తానం
 గరుణఃకూపకయన్ననీ ఘృతయేది?
 గాఢనిందబడకను సన్తాపచయ్య
- విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 89
 మాధవా! నిన్నుభ్యానించు మాత్రపుంశు
 యిహపరంబుల సౌఖ్యంబు లెనయకున్న
 వానిధ్యానంబు వ్యర్థమా వ్యసనమగును
- విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 90
 భజతుగోవిందయనిసిన్ను బ్రస్తుతించ
 నట్టివానిది జన్మమే యవనిలోన
 గుక్కలుందిటుగకున్నవే కూటికొరకు
- విమలసత్కిర్తి! వెంకటరమణమూర్తి! 91
 తప్పజేసెను యితశించు దండకమును

సేయజూచిన నరులేమి చేయగలరు
 తప్పుకార్యము సృష్టింపఁ దప్పుగాదె
 విమలసత్కీర్తి! వెంకటరమణమూర్తి!
 ఒప్పులేసృష్టిజేసినఁ దప్పులింకఁ
 నుర్విలోపలనేరీతి నుండనగును

92

అప్పుడుభయప్రేమ కరమ్ముకాదె
 విమలసత్కీర్తి! వెంకటరమణమూర్తి!

93

ప్రకృతియనునది సృష్టించి వికృతిమరల
 నేలసృజయించినాడో యెరుకొడదు
 ప్రకృతిలోను సంతోషపడుట లేదె
 విమలసత్కీర్తి! వెంకటరమణమూర్తి!

94

సృష్టిజేసెనుకరి నురజ్యేష్ఠుడనఁగి
 అరయఁబోషించువేళ శ్రీధరుడవనఁగ
 ధ్వంసమొనరింపఁ గాలకంధరుడవనఁగ
 వెలయుత్రయనాథుడీతని వినుతిజేతు
 విమలసత్కీర్తి! వెంకటరమణమూర్తి!

95

ధరణిరంగస్థలంబుఁగా దగనొనర్చి
 మాయనవనికయట్టుల మార్చిమార్చి

నూత్రధారుడవీవయి చోద్యముగను
 సంతమేలేని నాటకంబాడుచుండు
 వెంతఘనుడవు నిన్నెంచ నెఱిగెదము
 విమలసత్త్విక! వెంకటరమణమూర్తి! 96

కష్టమునందు గలుగును కర్మచేతఁ
 గర్భమునందు గాఢేయ కరుణతోడ
 భవమునందు జేయుచు బ్రస్తుతింతు
 విమలసత్త్విక! వెంకటరమణమూర్తి 97

పరమార్థపరతను సర్వజనుల
 మెప్పుడును దీనిని జెప్పలేదు
 కేవలమహాదాసీ కృపనునేను
 జెప్పినాడను మెప్పునొంద
 విమలసత్త్విక! వెంకటరమణమూర్తి! 98

ఈవుగలుగునంతవరకు నీతకము
 యిలను వెలసియు దీనిఁబఠించువార
 లిహపరనుఖంబులందగ నెలమిజేసి
 సార్థకముఁజేయుమయ్య నాజన్మమిలను
 విమలసత్త్విక! వెంకటరమణమూర్తి! 99

౨౩

.వెంకటాక్ష! నీకృపచేత బంధుపక్ష
 వంశవారాని నుదయించి వరమునలఁచి
 బరగఁ గనకాచలాఖ్యులను భ్రాతృకోడఁ
 జెప్పినీకిచ్చెమంతతర జూపవగాను
 విమలసత్కీర్తి! వెంకటరమణము

— సంపూర్ణం —

ॐ

12975